

אף על פי שיכולים להנחת תפילה במשך כל היום כולם ומנץ החכמה, הרי הזמן המובהר להנחת תפילין בזמן התפילה, כמו גם ישראל שמניחים תפילין ומתפללים בהם. (משיחת י"א שבט תשכ"ח)

ואהבת את יי' אליהך, בכל לבך ובכל נפשך ובכל מארך. והוא תדברים האלה, אשר אני מצוך הימים, על לבך. ישנותם לבנייך וברכתם בם, בשבחתך בברך, ובבלכתך ברוך ובשכבה ובקומו. וקשורתם לאות על ידך, והוא לוטפת בין עיניך. ובתבתם על מזוות ביתך ובשעריך. וזה אם שמעו תשמעו אל מצותי, אשר אני מצוץ אתכם היום, לאhabת את יי' אלהיכם ולעבדו, בכל לבכם ובכל נפשכם. ונתקתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלךוש, ואספה רגנן ותרישך ויצתך. והשמרו לכם פן ופתח לבכם, להרמלה, ואכלתך ושכעתה. השמרו לכם פן ופתח לבכם, וסרתם ועכרתם אליהם אחרים והשתחוותם להם. וחרה אף יי' בכם ועצר את השמיים ולא יריה מטר והאדמה לא תנתן אתי בולחה, ואברתם מחרה מעל הארץ בטבה אשר יי' נתן לכם. ושםתם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם, וקשורתם אותם לאות על ידכם והוא לוטפת בין עיניכם. ולמדתם אותם את גיבכם לדבר בם, בשבחתך בברך ובבלכתך ברוך ובשכבה ובקומו. ובתבתם על מזוות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי' לאבותיכם לחתם להם, כי מי השמיים על הארץ. ויאמר יי' אל משה לאמה. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על בנפי בגדיהם לודתם, וגנתנו על ציצת הבננה, פתיל התבלה. והוא לך לציית, וראייתם אותו, וברתם את כל מצות יי', ועשיתם אותם, ולא תתורו אחריו לבכם ואחריו עיניכם אשר אתם נזם אחריהם. למען תפזרו ועשיתם את כל מצותי, והיitem קדושים לאלהיכם. אני יי' אלהיכם, אשר הויזתי אתכם, הארץ מצרים להיות לכם לאלהיהם, אני יי' אלהיכם (אני יי' אלהיכם) אמת.

כונן לומר קודם התפילה:

הריני מקבל עלי מצות עשה של אהבתך לערך במוֹזֵך מזויה להתפלל בתפילין את כל תפילה שורית כולל שעור תהלים כפי שמתהלה לימי החודש.

יהי רצון מלפנייך, יי' אלהינו ואלקי אבותינו, שיבנה בית המקדש ב מהרה בימינו, ותן חלכנו בתורהך. **אך צדיקים יודו לשפט ישבו ישראל ואחרם את פניו.**

טוב להרגיל עצמו לומר ... גוסח והמודה וכו' על ידי זה יזכיר את הנזכר לעלי מזקה אני לפניה, מלך מי וקיים שהחותרת بي נשמי בחמלה. רבבה אמוןך. מצוה לומר את כל ברכות השדר

ברכת התורה

צריך ליוהר בה מאד ואסור לדובר ולהוציא דברי תורה מפני עד שיבר. בָּרוּךְ אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קָרְשָׁנוּ בְמִצּוֹתָיו וצונו על דברי תורה:

וח'ערב נא יי' אלהינו את דבריו תורתך בפינו, ובפני כל עמק בית ישראל, ונחיה אנחנו וצאצאים, וצאצאי כל עמק בית ישראל, בנו יודעי שמה ולומר תורתך לשמה. בָּרוּךְ אַתָּה יי', הַמְלָמֵד תּוֹרַה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחר בְּנוֹ מֶלֶךְ העמים ונתן לנו את תורתו. בָּרוּךְ אַתָּה יי', נתן התורה:

וירפר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בנוי לאמר כה תברכו את-בני ישראל אמרו להם: ברכך יהוה ושמךך: יאך יהוה פניו אליך ויתנה: יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ושםו את-שמי על-בנוי ישראל ואני אברכם:

ברכות הנחת תפילין

הברכה הראשתונה, (באמרתה מכונים הן על התפילין של יד והן על התפילין של ראש) נאמרת לפני הידוק הרצואה על שריר הקיבור של היד השמאלית (איטר, הכותב ביד שמאל מניה את התפילין על יד ימין) באופן שתתפלlein נוטות לעבר הגות.

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וצינו להנחת תפילין:

הברכה השנייה נאמרת רק אם דבר בין הנחת תפילין של יד לשידראש לפני הידוק הרצואה על הראש ברכך יהוה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וצינו במצוות תפילין:

שמע ישראל, יי' אלהינו, יי' אחד:
ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד:

כדיו שלכל לך, בן או בת - גם מבוגרים וגם סדרו (תפילה) פרט משלו - לומר תפילה לחשם, וחוש - חמישה חומשי תורה (או ספר אחר של תורה) משלו ללימוד בו כל יום תורה, וכן לחייב קופת-קדקה משלו - שלתוכה נתן זדקה (לבד משכת ווים טוב), מכספו הפרטיו (שנית לו מהורי או שוכב כפרם ...) שכון וכו' היה לנkont חי נשפה, ולהשתמש בו לצרכיו האישיים, ושבתו על ה "להשם הארץ ומלאה" (או בראשית בתורה) בצוותם - ודברים אלו היו ברשותו ואחריו וויהם בחדרו, במקומם בולט - את הקופה יש לקבע חדר על ידי מסמר וכורומת, ועל ידי זה החדר הפך ל"חדר ובית זדקה".